

BIULETYN

informacyjny

DNI OCHRONY ZABYTEKÓW

Podobnie jak w latach ubiegłych, i w tym roku Ministerstwo Kultury i Sztuki zapowiedziało — DNI OCHRONY ZABYTEKÓW. W akcji tej uczestniczą zarówno działacze opieki nad zabytkami (Opiekunowie Społeczni PTTK nad Zabytkami) jak i działacze — krajoznawcy PTTK. W tym roku DNI OCHRONY ZABYTEKÓW odbędą się od maja do października (włącznie). Dzięki temu każdy region czy Ośrodek PTTK w kalendarzu terenowym będzie mógł ustalić dogodny termin imprez, popularyzujących idee ochrony zabytków.

W związku z tym — Prezydium Komisji Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego PTTK zwraca się do Zarządów Okręgów (Okręgowe Komisje Opieki nad Zabytkami) o podjęcie kroków przygotowawczych dla włączenia się do akcji opiekuńczej nad zabytkami.

Jakie akcje polecamy uwadze? Przede wszystkim organizowanie różnych zespołowych czynów społecznych, jak np. uporządkowanie otoczenia zabytków: przeprowadzenie ścieżek, ustawienie ławek w punktach widokowych, przygotowanie i ewentualne wywieszenie, cho-

ciaż byłoby ono tymczasowe, tablic objaśniających itp. Organizowanie, wzorem lat ubiegłych, zjazdów i spotkań z opiekunami społecznymi PTTK nad zabytkami.

W okresie trwania Dni Ochrony Zabytków będą powoływani nowi opiekunowie społeczni, zwłaszcza opiekunowie zespołowi, jak drużyny harcerskie, Szkolne Koła Krajoznawczo-Turystyczne, Koła Związku Młodzieży Wiejskiej, wreszcie Oddziały i Koła PTTK. Organizowane będą przez terenowe ogniska PTTK różne imprezy na temat społecznej opieki nad zabytkami jak: prelekcje, wycieczki do miejscowości zabytkowych, konkursy, wystawy itp. Rozprowadzone / zostaną znaczki Społecznego Funduszu Ochrony Zabytków i plakaty propagandowe.

Prezydium Komisji zwraca wreszcie uwagę na uchwałę IV Plenum Zarządu Głównego PTTK z dnia 22 kwietnia 1961 r. w sprawie społecznej akcji opiekuńczej nad zabytkami.

WYTYCZNE w sprawie upowszechniania pływania i bezpieczeństwa na wodzie

Dla realizacji zadań określonych przez Ogólnopolski Komitet Upowszechniania Pływania w roku 1963, Zarząd Główny PTTK uważa za konieczne włączenie się komórek organizacyjnych Towarzystwa do realizacji programu upowszechniania pływania i zapewnienia bezpieczeństwa na wodzie.

Wzrost popularności imprez turystycznych organizowanych przez Komisje Turystyki Kajakowej, Żeglarskiej, Podwodnej oraz Kluby i Sekcje Wodne, nakłada na PTTK obowiązek zwrócenia szczególnej uwagi w kierunku wykonania następujących zamierzeń:

1. Organizowania kursów nauki pływania przez jednostki organizacyjne PTTK, traktując absolwentów kursów, jako potencjalnych turystów-wodniaków.

2. Organizowania szkółek kajakowych sobotnio-niedzielnych dla członków Kół Zakładowych PTTK, realizując program nauki pływania.

3. Podnieść poziom nauki pływania w szkółkach kajakowych, angażując wysokokwalifikowanych instruktorów.

(d. c. niżej)

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK
MAJ 1963 Nr 52

Wytyczne w sprawie W.O.P.R.

4. Propagować naukę pływania w szkółkach kajakowych i w młodzieżowych obozach turystycznych.

5. Udostępniać wszystkie wodne obiekty PTTK dla masowej nauki pływania.

6. Przestrzegać okazywania ważnej karty pływackiej przy wydawaniu skierowań PTTK na wędrownie wczasy kajakowe i żeglarskie.

7. Wprowadzać do programów imprez wodniackich pokazy ratownictwa wodnego.

8. Na obozach, kursach i innego rodzaju szkoleniach turystyki wodnej, obok zasadniczego programu, zapoznawać uczestników z zasadami ratownictwa wodnego.

9. Inicjować na swoim terenie organizację szkolenia ratowników wodnych.

10. Rozważyć możliwość włączenia się do zorganizowania ośrodków szkolenia ratowników wodnych, wspólnie z właściwymi terenowo Wojewódzkimi Komitetami Kultury Fizycznej i Turystyki.

11. Zachęcać instruktorów i przewodników turystyki wodnej do użytkowania uprawnień ratownika wodnego.

12. Zapewniać każdej imprezie wodnej odpowiednią ilość kwalifikowanych ratowników wodnych.

(dokończenie na str. 4)

DOM TURYSTY PTTK W KRAKOWIE wchodzi w służbę polskiej turystyki

W dniu 22 lipca 1963 r. będzie oddany do użytku turystów krajowych i zagranicznych największy tego typu obiekt w Polsce — Dom Turysty PTTK w Krakowie.

Zlokalizowany w samym centrum Krakowa przy ul. Bohaterów Westerplatte, w odległości 500 m od dworca kolejowego i PKS i w takiej samej odległości od Rynku Krakowskiego, zasilił w poważnym stopniu swoimi 900 miejscami noclegowymi wysoce niewystarczającą bazę noclegową Krakowa — tej Mekki wszystkich turystów zarówno krajowych, jak i zagranicznych.

Dom Turysty PTTK w Krakowie to piękny i nowoczesny obiekt hotelarsko-turystyczny o kubaturze 44.000 m³ składający się z 4-ch połączonych skrzydeł;

Blok A — posiada 88 pokoi (688 miejsc) typu turystycznego 6 i 8 osobowych z łózkami spiętrzonymi, wyposażonych w wbudowane szafy w ilości odpowiadającej ilości łóżek oraz pomieszczenia WC i 2 umywalki. Poza tym, na każdym piętrze kabiny natryskowe oraz łazienki i sanitaria do użytku ogólnego. Na wysokim parterze mieści się recepcja hotelowa i obszerny oszklony hall główny, w którym, poza kioskami „Ruchu”, sprzedaży upominków i placówką poczty, PKO, mieścić się będzie obszerne Biuro Obsługi Turystów, udzielające informacji turystycznych i organizujące wszelkiego rodzaju usługi turystyczne, jak zwiedzanie miasta z przewodnikiem, zakupy biletów na imprezy itp.

Na dolnym parterze i częściowo w przyziemiu, zlokalizowany został obszerny hotel dzienny o przepustowości ca 600 osób dziennie, wyposażony w umywalnię i natryski, suszarnie odzieży, przechowalnię bagażu, punkty drobnych napraw i duży hall (ca 350 m²) wypożyczkowy z bufetem.

Część A posiada poza tym dźwig osobowy obsługujący zarówno Blok A, jak i sąsiadujący z nim — blok B.

Blok B — posiada 66 pokoi (130 miejsc) typu hotelowego 1 i 2 osobowych wyposażonych w umywalnię i WC, niezależnie od natryskowych kabin i łazienek zlokalizowanych na poszczególnych piętrach. Na wysokim parterze, z wejściem z głównego hallu urządzony jest bar szybkiej obsługi na 120 miejsc siedzących, wraz z nowoczesnie wyposażonym zapleczem, własną produkcją lodów, magazynami, chłodniami itp. Na dolnym parterze przewiduje się uruchomienie restauracji typu zamkniętego tj. dla obsługi zbiorowych grup wycieczkowych mieszkających w obiekcie lub awizowanych grup przyjeżdżających. Restauracja ta posiada niewielkie zapleczce, przewidziane tylko do wykończenia i podgrzewania produkcji wykonywanej w kuchni głównej, mieszczącej się przy barze samoobsługowym.

Poza tym w bloku tym mieszczą się dźwigi towarowe.

Blok C — to duża sala klubowo-odczytowa na 200 osób wraz z kabiną projekcyjną do wyświetlania filmów.

Blok D — posiada 37 pokoi (70 miejsc) typu hotelowego 1- i 2-osobowych wyposażonych we wnęki z umywalkami oraz kabiny natryskowe.

W rozwiązaniach koncepcyjno-projektowych tego obiektu na specjalne podkreślenie zasługują 2 fakty:

1. Po raz pierwszy w budownictwie obiektu przeznaczonego dla masowego ruchu turystycznego wyposażono każdy pokój we własny węzeł sanitarny lub co najmniej (Blok D) w umywalnię z ciepłą i zimną wodą.

2. Uniknięto kardynalnego błędu, pokutującego we wszystkich prawie obiektach PTTK przez zlokalizowanie miejsc typu hotelowego (pokoje 1- i 2-osobowe) w 2 osobnych skrzydłach, separując je od pokoi turystycznych, przeznaczonych w zasadzie dla turystyki zbiorowej, umożliwiając tym samym turystom indywidualnym znacznie większy spokój.

W zakresie umeblowania, obiekt wyposażony jest w nowoczesne meble metalowe w przeważającej części produkcji Zakładów w Zadziewu k/Zywca, przy czym poza meblami typowymi zakłady te dostarczały prototypowych łóżek piętrowych o

przyjemnej linii, nie przypominających w niczym dotychczasowych „koszarowych” łóżek stosowanych w większości obiektów PTTK.

Po tej krótkiej charakterystyce obiektu, mogłoby się nasunąć pytanie, czy rzeczywiście wszystko jest zaprojektowane tak idealnie. Przecież trzeba, że pomimo szeregu bardzo poważnych osiągnięć w zaprojektowaniu obiektu, nie uniknięto kilku mankamentów, nie zawsze zresztą spowodowanych przez projektanta, mankamentów, które będą sprawiały kierownikowi obiektu kłopoty trudności eksploatacyjne. Do najpoważniejszych z nich należy zaliczyć:

1) Zlokalizowanie baru szybkiej obsługi na wysokim parterze z wejściem wyłącznie z hallu głównego i to w najbliższym sąsiedztwie głównej klatki schodowej, co utrudni szalenie kontrolę osób wchodzących na piętra do pomieszczeń hotelowych,

2) Zlokalizowanie restauracji dla zbiorowych grup wycieczkowych na niskim parterze, w sąsiedztwie hotelu dziennego, co przedłuży drogę od pokoi do miejsca posiłku, a potem wywoła kolizję ruchu gości hotelowych z tzw. passantami korzystającymi z hotelu dziennego.

Z tymi wszystkimi kłopotami, typu projektowo-funkcjonalnego jak i z całą masą bieżących kłopotów eksploatacyjnych wynikających ze specyfiki obiektu obsługującego zarówno masowy, jak i indywidualny ruch turystyczny, oraz tzw. passantki ruch korzystający z usług hotelu dziennego, będzie się musiało uporać kierownictwo Domu Turysty w Krakowie, w pierwszym okresie eksploatacyjnym. W. ROTHERT

UCHWAŁA

PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO
POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO

z dnia 13 marca 1963 r.

w sprawie Organizatorów Turystyki w Wojsku

Opierając się na porozumieniu zawartym w dniu 7 kwietnia 1960 r. pomiędzy Głównym Zarządem Politycznym Wojska Polskiego, a Zarządem Głównym Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego — ustanawia się, w ramach działalności Towarzystwa funkcję Organizatora Turystyki I i II stopnia w Wojsku.

Działalność Organizatorów Turystyki w Wojsku opiera się na Regulaminie, opracowanym przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego dla zakładów pracy.

Organizatorzy Turystyki w Wojsku zrzeszeni są na ogólnych zasadach w Zespołach Organizatorów Turystyki przy Oddziałach PTTK.

Szkolenie odbywa się na zasadach zawartych w wytycznych przeprowadzania szkolenia organizatorów wycieczek i turystyki w Wojsku oraz Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego — Zarządu

Kultury i Oświaty — z dnia 29.II.62 roku za Nr 1007.

Zarząd Główny PTTK partycypuje w kosztach organizacji kursów w części dotyczącej opłaty wykładców.

Zapewnia się pokrycie wymienionych kosztów w preliminarzu budżetowym Zarządu Głównego PTTK na 1963 r. w sumie 15.500.— zł.

W skład Komisji Egzaminacyjnej — obok działaczy PTTK, wchodzi przedstawiciele władz wojskowych. Zobowiązuje się terenowe ognia Towarzystwa do zapewnienia maksymalnej pomocy przy organizowaniu wymienionych w niniejszej uchwale kursów.

Prezydium Zarządu Głównego postanawia przyznać uprawnienia Organizatorów Turystyki I stopnia absolwentom Centralnego Kursu Metodycznego dla Wojskowego Aktywu Turystycznego, przeprowadzonego w Warszawie przez Główny Zarząd Polityczny Wojska Polskiego.

● kontrolach w terenie

Z przykrością, należy podkreślić, że do niektórych jednostek rewizja dotarła po raz pierwszy. Trzeba było widzieć zdziwienie kontrolowanych przez aparat etatowy PTTK osób i umieć wyczytać ich myśli: po co w ogóle rewizja działalności finansowo-gospodarczej w naszych jednostkach istnieje?

Otóż rewizja ma na celu badanie działalności rewidowanej jednostki pod względem legalności, rzetelności i gospodarności. Rewizja może objąć również badanie pod kątem celowości, o ile konieczności wykonywanej rewizji tego wymagają. Rewizja zmierza do wykrywania zjawisk ujemnych, przyczyn ich powstawania i skutków spowodowanych oraz ustalenia osób za nie odpowiedzialnych, wskazywania dróg prowadzących do usunięcia tych zjawisk. Rewizja może dotyczyć również problemu celowości wydawanych decyzji kierowniczych.

Jednostki rewidowane powinny na kontrolę patrzeć jako na przychodzącą im pomoc, aby mogły spokojnie z pełnym oddaniem dla spraw Towarzystwa, dalej pracować.

Ale niestety, bilans pracy Działu Rewizji za rok ubiegły mówi zupełnie co innego. Jednostki kontrolowane często starają się pomijać obowiązujące w PTTK przepisy, czynią to dla wygody, czy indywidualnych potrzeb. Jednostki kontrolowane wielokrotnie nie wyrażają zarządzeń pokontrolnych. Gorzej — niektóre osoby starają się podważać czynności kontrolno-rewizyjne jedynie w celu pomijania niewygodnych przepisów, zarządzeń, bądź wskazówek centralnych władz PTTK. Takie osoby działają na szkodę Towarzystwa, wyrabiają temu Towarzystwu złą opinię. Bywa i tak, że rewizja jest przeprowadzana za mało wnikliwie, a na te fakty nie zwracają uwagi jednostki kontrolowane, nie wnoszą zastrzeżeń. Działają tutaj z podwójną szkodą i dla władz centralnych PTTK, jak i dla badanej jednostki.

Jesteśmy zdania, że źle przeprowadzona kontrola jest czymś gorszym niżby w ogóle jej nie było.

Świadczy to o braku zrozumienia dla pracy aparatu kontrolno-rewizyjnego. Utrzymanie Działu Rewizji oraz rewidentów terenowych w pełnej obsadzie, jak w roku ubiegłym 32 pracowników, to poważny koszt. Aby praca tych ludzi stała się opłacalna, przyniosła korzyści Towarzystwu, jednostki terenowe winny podejść do rewizji z pełnym zrozumieniem tego, że kontrola zapobiega nadużyciom i przynosi trzeźwo patrzącym ludziom kolosalną pomoc, chroni ich przed ewentualną odpowiedzialnością materialną lub karną.

Na podkreślenie zasługuje praca rewidentów terenowych w Katowicach, Krakowie, Gdańsku, Opolu i Bydgoszczy.

Nie widać pełnego zrozumienia dla prac kontrolno-rewizyjnych z różnych powodów w Rzeszowie, Poznaniu, Białymstoku, Warszawie i Zielonej Górze.

Okręgi te nie starały się wpłynąć na głównych księgowych, aby ci we właściwy sposób reagowali na zatrudnionych tam rewidentów, bądź analizowali powody, dla których praca tych rewidentów jeszcze nie odpowiada stawianym wymogom.

Jednostki terenowe — kontrolowane, nie domagają się przeprowadzenia przez rewidentów, po każdej pełnej rewizji, narad pokontrolnych i instruktażu. Świadczy to poniekąd o słabym zainteresowaniu pracą rewidentów.

Czyżby dlatego, że jest tak idealnie — chyba nie! Bilans pracy rewidentów wykazał, że nadużycia występowały w okręgach: Białystok, Gdańsk, Opole, Katowice, Kielce, Koszalin, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Rzeszów, Warszawa, Wrocław.

Nadużycia będą występowały tak długo, dopóki Okręgi bardziej energicznie nie przystąpią do ich likwidowania. Zapobiegać nadużyciom można przez pełne respektowanie zarządzeń władz centralnych PTTK, konsekwentne wyciąganie wniosków w stosunku do winnych dopuszczenia do jakichkolwiek, nawet najdrobniejszych przekroczeń czy przestępstw, prawidłowe podejmowanie różnokierunkowych decyzji przemyślnych, stałe doszkalanie pracowników

etatowych PTTK, prawidłowe stosowanie obowiązujących w PTTK akt normatywnych, wzmocnienie nadzoru na każdym odcinku pracy, na każdym stanowisku.

„Stwierdzić należy, że dość powszechnie jeszcze występują objawy usprawiedliwiania, a nawet obrony osób, które przez niewłaściwy stosunek do mienia społecznego narażają gospodarke narodową na poważne szkody” — tak pisze w tygodniku „Prawo i Życie” red. Kazimierz Bielak.

Tak się również dzieje i w naszym Towarzystwie. Często uwagi rewidentów są źle zrozumiane i szuka się różnych wykrętnych dróg, aby ominąć zarządzenia lub wytyczne jednostki nadrzędnej. Trzeba energicznie, z całą stanowczością działać przeciwko takim objawom.

L. GLADZIŃSKI
Kierownik Działu Rewizji
Z G PTTK

MUZEA PTTK

Do liczby już 13 czynnych muzeów PTTK, które w r. 1962 zwiedziło około 50.000 osób przybędą w r. 1963 trzy muzea:

Miechów. Przez okres ostatnich dwu lat zbiory muzealne były zmagazynowane, a muzeum z braku odpowiedniego lokalu było nieczynne. Po wielu naradach w Prezydium Rad Narodowych uzyskano nareszcie odpowiedni lokal o powierzchni ok. 70 m². Zmagazynowane zbiory muzealne będą przeniesione do nowego lokalu. Otwarcie muzeum jest przewidziane w okresie 800-lecia Miechowa przypadającego w czerwcu i lipcu br. Obecny lokal przewidziany dla muzeum należy uważać za tymczasowy. Na muzeum przewidziany jest piękny zabytkowy modrzewiowy dworek z XVIII w., położony na peryferiach miasta. Sprawa ta wymaga jednak załatwienia tytułu własności oraz kapitalnego remontu obiektu. W uzyskaniu nowego i odpowiedniego lokalu pod muzeum PTTK bardzo życzliwe i serdeczne stanowisko okazują ob. Ludwik Grudziński — Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej oraz ob. dr H. Pieńkowska — Wojewódzki Konserwator Zabytków.

Olkusz. Po wieloletnich staraniach nareszcie w bieżącym roku nasz Oddział Olkuski uzyskał lokal dla muzeum. Powierzchnia ok. 60 m² wystarczająca na rozmieszczenie małego zbioru po dawnym muzeum PTTK-owskim. Uzyskanie odpowiedniego lokalu dla muzeum wiąże się bardzo mocno z zapowiedzianymi uroczystościami obchodów rocznicy Powstania Styczniowego i z 100 rocznicą śmierci garibaldczyka — płk. Francesco Nullo, który w dn. 5 maja 1863 r. poległ w bitwie powstańczej pod Krzykawką (12 km od Olkusza). Większość eksponatów naszego muzeum w Olkuszu będzie związana z tą wybitną postacią. Należy tu wspomnieć o włączeniu się PTTK do uroczystości wymienionych obchodów, zapowiedzianych na 5 maja br., a organizowanych przez Front Jedności Narodu. Poza otwarciem muzeum PTTK — Okręg Krakowski organizuje Złot Turystów na polach pod Krzykawką, a Komisja Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego PTTK przygotowała do wydania 4 wzory pocztówek związanych z postacią Fr. Nullo. Muzeum PTTK w Olkuszu zorganizowane zostało przy życzliwym poparciu Muzeum Historycznego Warszawy i Krakowa.

Nowy Targ. Po wieloletnim kołataniu do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Targu, nasz aktywny społeczny uzyskał niewielki, ale jak na potrzeby muzeum regionalnego wystarczający lokal. Zgromadzone w nim, a od wielu lat zbierane eksponaty muzealne są załączkiem dobrze zapowiadającego się muzeum regionalnego. W organizacji muzeum, pomoc przyrzekło Muzeum Tatrzańskie.

W wymienionych akcjach, Komisja Opieki nad Zabytkami ZG PTTK udzieli naszym placówkom odpowiedniej dotacji finansowej.

PREZYDIUM

Uchwała

UDZIAŁ PRZEDSTAWICIELI PTTK w KONGRESIE J.O.F.

W Kongresie Międzynarodowej Federacji Biegów na Orientację (J.O.F.) brali w kwietniu udział przedstawiciele PTTK: Waław Kwaśniewski i Bronisław Turoń.

PTTK nie należy do Federacji J.O.F. przedstawiciele PTTK brali więc udział w charakterze obserwatorów.

W dyskusji nad tą nową formą turystyki, która w pewnym stopniu ma charakter wycieczkowy, delegaci PTTK zgłosili projekt poprawki do statutu J.O.F. Chodziło o zaznaczenie w statucie i programie działalności J.O.F. pewnego pierwiastka turystycznego i krajoznawczego — a nie tylko wycieczkowego — jaki powinien cechować marsze i biegi na orientację.

Wniosek obserwatorów PTTK przyjęty był bardzo przychylnie przez prezydium kongresu i prawdopodobnie będzie wprowadzony do statutu J.O.F.-u.

Na marginesie warto dodać, że marsze na orientację stają się coraz bardziej popularne jako próby sprawnościowe w imprezach turystycznych PTTK i często w tym sezonie występują w programach rajdów i zlotów.

Na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 1963 r. Prezydium ZG PTTK omawiało i postanowiło m. in.:

Powołać funkcję Organizatora Turystyki I i II stopnia w Wojsku, zgodnie z uchwałą.

Przyjąć do wiadomości składy personalne prezydiów Komisji Turystyki Kwalifikowanej, wybrane przez Krajowe Narady.

Organizować posiedzenia prezydiów poświęcone wyłącznie problematyce turystyki kwalifikowanej, omawiając całokształt danej gałęzi turystyki.

Zlecić Komisjom kierowanie materiałów informacyjnych Komisji Turystyki Kwalifikowanej do Biuletynu Informacyjnego ZG PTTK.

PLANY TURYSTÓW WOJSKOWYCH

Nowo powstały Zalew Zegrzyński otworzył przed **Kołem PTTK** przy Oficerskiej Szkole Łączności im. płk. B. Kowalskiego perspektywę dalszego rozwoju działalności turystycznej. Sprzyja temu zarówno położenie szkoły, jak i nowe tereny wodne, które będą stanowiły doskonałe miejsce do odpoczynku i uprawiania sportów wodnych. Nic więc dziwnego, że przygotowania do nowego sezonu letniego już się w OSŁ rozpoczęły. Przystąpiono m. in. do budowy nowej przystani nad zalewem.

W głównym budynku nowej przystani, parter służyć będzie jako pomieszczenie na sprzęt żeglarski, na górze zaś znajdzie się bufet-kawiarnia oraz pomieszczenia klubowe. Zbudowane zostanie także moło do cumowania kajaków i żagliówek oraz przy wjeździe do portu — budynek kapitanatu. Urządzi się również kąpielisko dla dzieci i dorosłych oraz postawi kilka domków campingowych. Latem będą tu mieszkania, zimą zaś — magazyn sprzętu żeglarskiego.

Nowym obiektem wypoczynkowym zainteresowały się już niektóre warszawskie jednostki i instytucje wojskowe. Zamierzają one pomóc OSŁ w budowie nowego ośrodka turystyczno-wypoczynkowego w zamian za możliwość korzystania z niego w okresie letnim.

Koło PTTK przy OSŁ może pochwalić się niejednym osiągnięciem.

W roku ubiegłym np. aktywnie działała sekcja żeglarska, kajakowa, motorowa i turystyczna. Koło zorganizowało także nad morzem ośrodek wypoczynkowy składający się z pięciu domków campingowych. Z ośrodka tego w okresie letnim korzystało ponad 80 osób. W tym roku planuje się urządzenie kilku wycieczek zagranicznych do krajów demokracji ludowej.

Wojskowe Koło PTTK rozwija także ożywioną działalność społeczną. Współpracuje ono np. z Kołem PTTK w Pułtusku, dla którego zorganizowało w ubiegłym roku kurs żeglarski oraz z Kołem PTTK w Żyrardowie. Przewodniczący koła PTTK przy OSŁ — ppłk. Henryk Stalewicz, został ostatnio wybrany od Zarządu Okręgu PTTK.

Wytyczne w sprawie W.O.P.R.

(d. c. ze str. 1)

13. Współpracować z terenowymi Komitetami Upowszechniania Pływania, celem organizacji zespołów i drużyn WOPR.

14. Propagować wśród działaczy i członków klubów wodnych kursy ratowników wodnych oraz cele i zadania WOPR; prowadzić nabór kandydatów celem zorganizowania własnej kadry ratowników.

15. Realizować, w miarę możliwości, program wyszkolenia podstawowego członków Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

16. Udostępniać drużynom WOPR sprzęt ratunkowy Klubów, Sekcji

i obiektów wodnych oraz umożliwić bezpłatny wstęp członkom WOPR na teren tych obiektów.

17. Dokonać kontroli posiadanego sprzętu ratunkowego i utrzymywać go w ciągłej sprawności do akcji.

18. Zaopatrzyć wszystkie obiekty wodne i przywodne w niezbędny sprzęt ratunkowy.

19. Przestrzegać uczestników imprez wodnych o konieczności stosowania się do przepisów porządkowych obowiązujących na wodzie.

20. Na terenie obiektów wodnych instalować tablice informujące o zasadach zachowania się na wodzie.

21. W szerszym niż dotychczas stopniu prowadzić działalność propagandową w zakresie upowszechniania pływania i bezpieczeństwa na wodzie poprzez odczyty, pogadanki, filmy, informacje o ośrodkach prowadzących naukę pływania itp. Wykorzystywać do tego celu prasę, Radio oraz Telewizję.

22. W miarę posiadanych środków i możliwości wydawać lokalne afisze i ulotki propagujące upowszechnianie pływania i bezpieczeństwa na wodzie.

23. Przeanalizować pracę stałych delegatów PTTK do Komitetów Upowszechniania Pływania r. wszystkich szczeblach, celem zamian osób nie udzielających się w pracy. W przypadkach nie posiadania własnych przedstawicieli w terenowych KUP, nawiązać z tymi Komitetami współpracę.

Zarządy Okręgów prosimy o powiadomienie nas o podjętej akcji w terminie do dnia 10 maja 1963 r.

Imperery Imperery Imperery Imperery Imperery Imperery

Termin rajdu 16—21.IV. był zbyt późny. Dlatego może nie dopisały warunki śniegowe. Natomiast pogoda nie zawiodła 70 narciarzy z Kół i Klubów PTTK.

W ciągu sześciu dni przebyto trasę od Kasprowego przez Dol. Waksmundzką, Roztokę, Pięć Stawów, Szpiglasową, Czarną Ławkę, Gładką Kopę Kondracką do Zakopanego. Był to świetny sprawdzian wysokich sprawności turystycznych i

VIII NARCIARSKI RAJD WYSOKOGÓRSKI PTTK ZAKOŃCZYŁ SEZON ZIMOWY

znajomości trasy oraz techniki zjazdów. Zakończenie rajdu odbyło się w schronisku na Kalatówkach połączone z rozdaniem nagród.

I nagrodę GKKFiT zdobyła drużyna PTTK z Sopot. II — MKKFiT Kraków otrzymał Młodzieżowy Klub PTTK z Wrocławia, III — KTN Z.G.

PTTK zdobyło Zabrzańskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Kierownicy rajdu, Zbigniew Plonka i dr Stanisław Kowenicki zdobyli sobie uznanie za sprawną, bardzo dobrą organizację.

Na marginesie trzeba dodać, że w przyszłości impreza ta powinna odbywać się trochę wcześniej no i być niejako centralnym sprawdzianem dla najlepszych turystów narciarzy z całego kraju.

DOŚWIADCZENIA TURYSTÓW PIESZYCH W ŁODZI

Komisja Turystyki Pieszej Łódzkiego Oddziału PTTK ciągle szuka nowych form.

Celem propagowania ochrony przyrody na imprezach pieszych, dużą popularnością cieszą się konkursy polegające na odgadnięciu, jaką roślinę ew. ptaka chronionego przedstawia pokazana pocztówka.

W celu zachęcenia do uprawiania turystyki kwalifikowanej tych osób, które mało się tą dziedziną interesowały, a raczej zwiedzały kraj autokarem, podjęto myśl, aby na rajdach organizowanych przez komisję, obsługę każdej z tras przyjeżdżało inne koło zakładowe PTTK. Myśl przerodzona w czyn i co się okazało? Na każdej trasie wędrowało szereg zwerbowanych osób. Uczestnicy ci po raz pierwszy brali udział w rajdzie. Przybyli na rajd, bo przecież Koło Zakładowe obsługuje go, no to trzeba iść... Początek zrobiony i prawdopodobnie większość z nich będzie odtąd uprawiać turystykę pieszą. Na każdym rajdzie obsługę tras powierza się innym kołom.

Tutaj atutem jest to, że obsługujący rajd będą odtąd gorącymi propagatorami turystyki pieszej, a komisja zyskuje nowy aktyw społeczny.

Trzecim pomysłem było wprowadzenie nowej formy rajdów, nazwanych przez nas Rajdami na Raty. Początek dał rajd organizowany na przełomie 1961/62 r. tj. w sezonie uważanym przez niektórych za martwy. Rajd ten zdał egzamin i na przełomie 1962/63 r. zorganizowano drugi z kolei Młodzieżowy Rajd Pieszy na Raty. Podjęto w tym rajdzie eksperyment rozszerzenia go na całą Polskę (regulamin).

Rajd ten przeprowadzany jest równoległe z akcją niedzielnych wycieczek, których nie przerywa się przez cały rok. W rajdzie na raty bierze udział młodzież ze szkół.

CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI TURYSTYCZNEJ

W Warszawie rozpoczął działalność powstały z inicjatywy Dep. Ruchu Turystycznego GKKFiT — Centralny Ośrodek Informacji Turystycznej, którego zadaniem będzie koordynacja i koordynacja prac związanych z informacją i propagandą turystyczną w naszym kraju. Szczególnie wiele uwagi nowo powstały Ośrodek poświęci propagowaniu piękna Polski wśród turystów zagranicznych.

Jedną z pierwszych prac COIT było tworzenie, jeszcze przed rozpoczęciem bieżącego sezonu turystycznego, sieci punktów informacyjnych w całym kraju.

Już wkrótce, w placówkach każdego z biur podróży w schroniskach i hotelach znajdziemy pracownika, który pod niebiesko-zielonym szyldem z wyobrażeniem igły kompasu (wprowadzamy, umowny znak „Informacji Turystycznej”), potrafi udzielić wyczerpujących informacji o ciekawych regionach turystycznych, bazie noclegowej, możliwościach atrakcyjnego spędzenia urlopu, potrafi również poinformować o „Kalendarzu Imprez” projektowanych w całej Polsce.

Oczywiście, wykształcenie sprawnego, ogólnopolskiego systemu ujednoliconej informacji turystycznej nie jest rzeczą łatwą, wymaga stworzenia operatywnego systemu przekazywania aktualnych informacji. Warto podkreślić, że punkty i ośrodki informacji turystycznej powstana w już istniejących placówkach obsługi turystów i biurach podróży i prowadzone będą siłami tych placówek, z funduszy przez nie wygospodarowanych. Jednym słowem: usprawnienie informacji nie pociągnie zwiększenia nakładów finansowych i wydatków na ten cel — będzie natomiast istotną pomocą dla każdego turysty.

W czasach, gdy turystyka dla szeregu krajów jest źródłem dochodu narodowego, gdy dewizy za usługi turystyczne uzyskuje się taniej niż w innych dziedzinach gospodarki — zagadnienie odpowiedniej, rzeczowej propagandy piękna Polski jest dla COIT sprawą pierwszoplanową. Tym bardziej, że na mapie turystycznej Europy kraj nasz jest ciągle jeszcze ziemią nieodkrytych możliwości.

Zadaniem uczestników jest przebycie przynajmniej trzech, z pięciu organizowanych dla nich specjalnych pieszych wycieczek. Wycieczki odbywają się przeciętnie co 2—3 tygodnie. Opracowywane są one wspólnie z Kuratorium, tak aby młodzież wyniosła z nich jak najwięcej korzyści. Wycieczki te są typowo krajoznawcze.

Na przeprowadzonych dotychczas czterech etapach rajdu przebywało ponad dwa tysiące młodzieży, z których 1140 uzyskało już punkty na odznakę.

Z innych prac Komisji Pieszej można wymienić wydanie specjalnego numeru Biuletynu Okręgu PTTK poświęconego turystyce pieszej.

Ponadto na łamach tegoż biuletynu, w każdym numerze ukazują się opisy wycieczek pieszych (tras) przeznaczonych dla zakładowych kół PTTK.

NOWY KLUB MOTOROWY PTTK W CZĘSTOCHOWIE

Staraniem motorowego aktywu społecznego Oddziału PTTK w Częstochowie został w dniu 1 kwietnia br. zawiązany Klub Motorowy, który będzie pracował przy Częstochowskim Oddziale Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Klub nosi nazwę: **KLUB MOTOROWY PTTK — „JURA” w Częstochowie.**

Klub prowadzi sekcje: samochodową, motocyklową i motorowerową.

Na zebraniu organizacyjnym wybrano następujący Zarząd Klubu: Prezes — kol. mgr Modliński Jerzy, V-Prezes — kol. inż. Babczyński Jerzy, Sekretarz — kol. Dudzik Zbigniew. Skarbnik — kol. Szelaż Stanisław Czł. Zarządu — mgr Grochulski Marek, Kier. Sekcji Samochod. — Lewandowski Tadeusz, Motorowej — Kubiak Henryk.

Siedziba Klubu mieści się w Częstochowie Al. NMP 39/41.

Dążenie do bardziej równomiernego rozmieszczenia masowego ruchu turystycznego, który często skupia się w jednych ośrodkach, pomijając inne, również ciekawe i nie gorzej zagospodarowane, jest także dziedziną zainteresowania COIT.

Ponadto ambicją Ośrodka jest inicjowanie propagandy turystycznej w prasie, radio, filmie, telewizji. Gromadząc archiwa i kartoteki wydawnictw, fotografii, filmów, inspirowanie konkursy i przeglądy, organizując wycieczki prasowe dla dziennikarzy krajowych i zagranicznych, wskazując na węzłowe potrzeby i wytyczne polityki turystycznej — COIT powinien służyć w każdej chwili wszystkim zainteresowanym — wyraźną pomocą.

W okresie, gdy turystyka przeżywa w naszym kraju bujny rozkwit, gdy liczba turystów przekracza 10 milionów rocznie, gdy skromne jeszcze — ale już istniejące — zagospodarowanie turystyczne kraju umożliwia przyciągnięcie doń tysięcy cudzoziemców — istnienie sprawnie działającej organizacji informacji turystycznej, stało się nieodzowną koniecznością.

Wydaje się więc słuszne, aby Centralny Ośrodek Informacji Turystycznej ściśle współpracował z Komisją i Pracownią Krajoznawczą ZG PTTK — wykorzystując ich dotychczasowe doświadczenia i osiągnięcia na polu dokumentacji i informacji turystyczno-krajoznawczej.

Pozwoli to uniknąć dublowania niektórych prac i przyniesie korzyści szerokim rzeszom turystów.

Tymczasową siedzibą Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej jest lokal PTTK w Warszawie, Rynek St. Miasta 23, tel. 31-17-64.

KONKURS

Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Międzychodzie, Oddział Międzyuczelniany Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Poznaniu — przy współpracy Oddziału PTTK i Ogniska TKKFIT w Międzychodzie organizują:

KONKURS FOTOGRAFII KRAJOZNAWCZEJ „PIĘKNO POJEZIERZA MIĘDZYCHODZKO — SIERAKOWSKIEGO”.

Celem konkursu jest spopularyzowanie atrakcyjnych terenów turystyczno-wczasowych Pojezierza, zdołanie wartościowych fotogramów oraz zainteresowanie turystów i społeczeństwa fotografią krajoznawczą.

Warunki konkursu:

1. Tematem konkursu są: zabytki architektury i sztuki, osiągnięcia dnia dzisiejszego, zabytki przyrody i charakterystyczne krajobrazy z terenu Pojezierza Międzychodzko-Sierakowskiego — ze względów formalnych zamkniętego w granicach powiatu międzychodzkiego.

2. W konkursie mogą brać udział wszystkie osoby mające wycieczkę piękną i umiejące się posługiwać kamerą.

3. Prace nadesłane powinny obejmować podaną tematykę, winny posiadać walory artystyczne i nie mogą być dotychczas publikowane.

4. Fotogramy mogą być opracowane dowolną techniką fotograficzną w formatach 18 × 24 do 30 × 40. Prace należy przysyłać nienaklejone i nieoprawione.

5. Każdy autor może nadesłać dowolną ilość prac.

6. Fotogramy na odwrocie należy podpisać godłem oraz podać tytuł, miejsce i datę wykonania zdjęcia.

7. Do fotogramu należy dołączyć zamkniętą kopertę zaopatrzoną tym samym godłem oraz nazwą konkursu.

Wewnątrz należy umieścić następujące dane: imię i nazwisko, wiek, zawód, miejsce pracy (studenci — uczelnia, wydział, rok), adres oraz szczegółowy opis sfotografowanych obiektów.

8. Nagrodzone i wyróżnione zdjęcia przechodzą na własność Organizatorów. Przy wykorzystaniu zdjęć wykorzystane będą prawa autorskie.

9. Organizatorzy gwarantują sobie prawo zorganizowania wystawy wszystkich prac nadesłanych na

konkurs oraz prawo pierwokupu prac nie nagrodzonych.

10. Termin nadsyłania prac upływa z dniem 31 października 1963 r.

11. Prace należy składać lub przysyłać pocztą na adres Organizatorów: PKKFIT Międzychód, ul. Armii Czerwonej 31, Oddział Międzyuczelniany PTTK Poznań, Stary Rynek 90.

12. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi do dnia 30 listopada 1963 r.

13. Zwrot niewykorzystanych fotogramów nastąpi po ogłoszeniu wyników, a w wypadku organizowania wystawy, do dnia 31 marca 1964 r.

14. Za najlepsze prace przewidziano następujące nagrody:

I jedna nagroda — 1.000.— zł
II jedna nagroda — 750.— zł
III dwie nagrody — 500.— zł

Ponadto przewiduje się specjalne wyróżnienia.

15. Sąd Konkursowy zastrzega sobie prawo nieprzyznawania którejkolwiek nagrody lub łączenia w zależności od poziomu nadesłanych prac.

16. Interpretacja regulaminu należy do Organizatorów Konkursu.

SPROSTOWANIE DO KALENDARZA IMPREZ TURYSTYCZNYCH PTTK

1—7.VII.1963 r.

VIII Ogólnopolski Nadbałtycki Rajd Turystyczny jest organizowany przez Zarząd Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni. Zgłoszenia na adres Oddziału.

VI Ogólnopolski Rajd Górski i Złot Motorowy Energetyków w Górach Świętokrzyskich odbędzie się w III dekadzie sierpnia b.r. a nie we wrześniu jak podaliśmy w nr 50 B. I.

Prosimy o zaznaczenie tych poprawek w swoich kalendarzach.

Głosy z terenu

PIERWSZE W WOJEWÓDZTWIE KOŁO TURYSTYCZNYCH PRZEWODNIKÓW ZAKŁADOWYCH

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego, Łańcucka Fabryka śrub, jako nowoczesny zakład socjalistyczny, udostępniona została do zwiedzania turystycznym wycieczkom krajowym i zagranicznym.

W związku z tym w Łańcucie odbył się kurs dla kandydatów na zakładowych przewodników turystycznych po Łańcuckiej Fabryce Śrub, zorganizowany przez zarząd miejscowego Oddziału PTTK.

Kurs ten ukończyło 19 pracowników fabryki, będących członkami Zakładowego Koła PTTK i rekrutujących się przeważnie z kadry specjalistów pionu technicznego.

Po złożeniu egzaminu przed komisją z Okręgu PTTK w Rzeszowie, nowi przewodnicy zakładowi postanowili jak najrychlej dopełnić formalności weryfikacyjnych i przystąpić do zorganizowania Koła Turystycznych Przewodników Zakładowych przy Oddziale PTTK w Łańcucie, które będzie pierwszym tego rodzaju kołem w woj. rzeszowskim.

KOMUNIKAT PODKOMISJI FOTOGRAFII I FILMU KRAJOZNAWCZEGO ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Przy Podkomisji Fotografii i Filmu Krajoznawczego Z. G. PTTK powstał Zespół do spraw Filmu Krajoznawczego. Przewodniczącym Zespołu jest red. Leon Jankowski.

Podkomisja prosi wszystkie Zarządy Okręgów i Oddziałów PTTK o zgłaszanie istniejących na ich terenie Amatorskich Klubów Filmowych PTTK w terminie do 30 czerwca b.r.

Sprawa jest o tyle pilna, że jeszcze w tym sezonie powinna nastąpić rejestracja wszystkich Klubów Filmowych i przygotowanie planów programowych oraz preliminarzy budżetowych, jak również OW ogólnopolskiego przeglądu filmu amatorskiego.

Poza tym Oddziały PTTK, w których posiadaniu są kamery filmowe (klubowe i oddziałowe będące własnością społeczną PTTK), proszone są o niezwłoczne przesłanie wszystkich danych technicznych tych kamer oraz adresów ich użytkowników (klubów ewentualnie Kół czy Komisji).

W planach Zespołu d/s Filmu Krajoznawczego jest również rozszerzenie działalności Amatorskich Klubów Filmowych PTTK oraz organizacja nowych klubów. Sprawą tą Podkomisja Foto-Film Z. G. PTTK pragnie zainteresować wszystkich działaczy Zarządów Okręgowych i Oddziałowych PTTK. Korespondencje w tych sprawach należy kierować pod adresem: Podkomisja Foto-Filmowa Z. G. PTTK, Warszawa, Senatorska 11.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK —

redaguje Kolegium

Wydawca: Dział Propagandy i Wydawnictwo
Zarządu Gł. PTTK

Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11
tel.: 62488

Nakład: 5000 egz.

Agencja Wydawnicza „Ruch”

Zakł. Graf. „Ruch” W-wa, zam. 603-63 L-87